

Posudek na závěrečnou studentskou práci

Název práce: První pilotky v kontextu modernizačních reforem 20.-40. let 20. st. v Turecku a Íránu

Typ práce: bakalářská

Autor práce: Karolína Bijani

Autor posudku: Mgr. Jakub Kolářek

	Hodnocení
Badatelská otázka/hypotéza	Výborně
Způsob práce/metodologie	Velmi dobře
Naplnění cíle práce	Výborně
Práce s prameny a odbornou literaturou	Výborně
Stylistická úroveň a struktura práce	Výborně
Formální náležitosti (jazyková správnost, citace, odkazy, bibliografie)	Výborně

Slovní hodnocení:

Autorka se ve své práci zaměřuje na nepříliš známý a zmiňovaný fenomén: pilotní výcvik žen v Turecku a Íránu 30. let, který v obou zemích vyvrcholil na konci tohoto období skutečným vzletem žen-pilotek, z nichž některé posléze dále pokračovaly v kariéře v letectví. Téma tak sleduje symbolický průsečík dvou důležitých procesů modernizace a ženské emancipace—na jedné straně rozvoje letectví jako pomyslného „hi-tech“ odvětví své doby a na druhé straně uplatnění žen v oblastech, které byly v tradičních genderových rolích charakteristicky vyhrazeny mužům.

Autorka svým zpracováním tématu a popisem rozvoje ženského letectví ukazuje, že režimy meziválečného Turecka a Íránu byly v poměrně krátkém období schopny docílit podstatných společenských změn. Jakkoliv je vzletnutí žen v pilotní kabině v první řadě symbolem a týkalo se pouze úzké skupiny, resp. ve své podstatě pouze jednotlivých případů, nic to nemění na tom, že k němu skutečně došlo a ženám bylo uplatnění v tomto odvětví umožněno.

Za přednost práce považuji, že práce zůstává střízlivá ve svých záměrech i závěrech. Cíl, který si autorka klade je jednoduchý: identifikovat okolnosti a vlivy, které k pilotnímu výcviku žen vedly, a které jej umožnily. Práci lze z tohoto hlediska označit v první řadě za historickou. Autorka její záměr pak bezesbytku naplňuje tím, že základním způsobem

KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

mapuje okolnosti počátků ženského letectví na Blízkém východě, jak z hlediska kontextu širších politických a společenských změn, tak individuálních osudů jednotlivých akterek, a to navzdory značné pramenné nouzi a relativnímu nedostatku materiálů v západních jazycích. Podstatné části práce jsou tak založeny na pramenech a literatuře v perštině a turečtině, což lze na úrovni bakalářského studia považovat za vynikající badatelský výkon. Za cenný pak považuji i komparativní rozměr práce, která analyzuje situaci v Turecku a v Íránu způsobem, který umožňuje širší zobecnění získaných poznatků. Práce zároveň ukazuje účelnost kombinace historické makro- a mikro-perspektivy pro studium modernizačních procesů: pokud je totiž něco jejím hlavním obecným poznatkem, je to fakt, že změny, které procesy modernizace a emancipace v obou zmíněných zemích v krátké době přinesly, byly skutečné a dalekosáhlé, neboť se projevíly v životech konkrétních žen, ale zároveň i to, že oba procesy nelze vnímat schematicky, neboť jejich efektivní naplnění v praxi záviselo na souhře různých faktorů včetně osobnostního profilu a společenského postavení (tato rovina by si možná zasloužila ještě o něco podrobnější analytické rozpracování a zmínění v závěru). S autorkou pak nelze než souhlasit, že toto do značné míry dosud nezpracované téma zůstává otevřené pro další, podrobnější výzkum.

Otázky k rozpravě:

Jaký by byl potenciálně nejvhodnější postup pro další studium problematiky a získání nových pramenů?

Celkové hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze dne 26. 8. 2022

.....
podpis